

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Tiden er udløbet, og så er det hr. Troels Ravn for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det lyder jo unægtelig kønt, om end en smule hult, når Christian Wedell-Neergaard fortæller om serviceforbedringer, og at der bliver brugt flere penge i den offentlige sektor, at der skabes forbedringer på eksempelvis skoleområdet, for virkeligheden er jo en anden. Der er nemlig et misforhold mellem de opgaver, kommunerne skal løse, og så de økonomiske ressourcer, som regeringen stiller til rådighed.

Kommunerne skal så nu åbne budgetterne og finde nye besparelser. Der skal prioriteres, lyder det. Men den øvelse har kommunerne jo lige været igennem, senest her ved de sidste budgetforhandlinger. Konservative byrådspolitikere ved også godt, at det er sandt, at der skæres ned på ældrepleje, på folkeskole og på børnepassning.

Er det ikke sådan, at virkeligheden er den, at der er et misforhold mellem de opgaver, kommunerne skal løse, og så de økonomiske midler, der følger med?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det er der ikke.

Jeg vil sige, at der på ældreområdet afsættes 0,5 mia. kr. til bedre forhold for ældre. Og derudover afsættes der penge via satspuljen. Det betyder, at der gennemføres en plejeboliggaranti. Hvis man vil på plejehjem, kan man komme det inden for 2 måneder. Og derudover kan man søge denne pulje, og der kan man så få frit valg, om man vil have offentlig eller privat hjemmepleje.

Det vil sige, at der bliver større fleksibilitet på ældreområdet, at der kommer flere penge, at der bliver bedre service, at der bliver flere muligheder, og at de ældre vil opleve, at de får det bedre. Så jeg kan altså ikke forstå, at man bliver ved med at pege på, at der skulle være tale om besparelser.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Kendsgerningen er endnu en gang den, at rundtomkring i landets mange, mange kommuner har man netop her i efteråret endnu en gang måttet skære ned på de her kerneydelser.

En anden vinkel på det her er så, at hr. Christian Wedell-Neergaard fremhæver, at uddannelse er et indsatsområde, men jeg kunne godt fristes til så at spørge: Hvorfor så være så uambitiøs?

Vi ved, at uddannelsesområdet er et af de områder med uddannelse og efteruddannelse på alle niveauer, som er et af de svar, vi skal give på de udfordringer, samfundet står over for med hensyn til at skabe nye arbejdspladser, i forhold til globalisering osv. Hvorfor så være så uambitiøs, at sølle 10 mio. kr. ekstra bliver afsat til området? Er det tilstrækkeligt?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er ikke sket nedskæringer i kommunerne. Kommunerne oplever, at de får flere penge, men de skal også løse flere opgaver. Det vil sige, at de hele tiden skal foretage en prioritering. Borgernes behov for og ønsker om offentlig service bliver større, og det skal kommunerne kunne matche. Og det kan de matche med de stigende budgetter, de har.

Der afsættes 700 mio. kr. til folkeskoleområdet. Så de 10 mio. kr. får man jo, hvis man laver et nettotal på en lang række områder. Så derfor er der en ambitiøs plan for folkeskoleområdet med flere timer i dansk og historie, sådan som jeg redegjorde for, og bedre uddannelse af skoleledere, flere test osv. – alt sammen i øvrigt vedtaget med Socialdemokratiets stemmer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

En gang imellem kan vi godt blive forundrede. Og det blev jeg også, da jeg hørte hr. Wedell-Neergaards ordførertale, for den startede jo med at konstatere, hvad rigtigt er: Pengene fosser ind i statskassen. Vi er rige som aldrig før. Samfundet er rigt som aldrig før. Arbejdsløsheden er lav, som den ikke har været det i mange, mange år. Det går rigtig, rigtig godt.

Samtidig kunne man så se i den rapport fra Rådet for Socialt Udsatte, at antallet af fattige mennesker i det her land stiger, bl.a. på grund af regeringens politik, bl.a. på grund af kontant-hjælpsloftet, bl.a. på grund af starthjælpen, bl.a. på grund af andre nedskæringer på kontant-hjælpen. Samtidig med at samfundet er rigt, som det aldrig har været før, stiger antallet af fattige mennesker på grund af regeringens politik.